

възтържествуване на кръста върху полумѣсеца. Получаванитѣ, най-вече чрѣзъ иностранния печатъ, новини за подвизитѣ на тия борци прѣпѣлваха съ неизразима радостъ, съ несдържанъ възторгъ всички, и млади, и стари.

Екзархията слѣдваше още да занимава българската въ Цариградъ публика, но прѣдъ заглушителния почти шумъ около Босненско-Ерцеговинското възстание тя бѣ прѣстанала да поглѣща сега изключително всичкото ѝ внимание, тя идѣше сега на втори, за да не кажа на заденъ планъ. Тя не биде забравена, но други чувства зеха сега връхъ между тази публика, други мечти я хранѣха, други мисли я вълнуваха, отъ другъ родъ дѣйствия, отъ другъ родъ събития чакаше тя сега корененъ прѣвратъ въ участъта на българския народъ. Кой по-много, кой по-малко, но всички почти бѣха единъ видъ съзаклетници и политически революционери въ самото сърдце на турската империя, а и българскиятъ въ Цариградъ печатъ, оставилъ за сега на второ мѣсто екзархийскитѣ работи, не само поддържаше, но и подклаждаше още това революционно настроение, еднакво, впрочемъ, съ забѣлѣженото и въ всички други български сръдини вънъ отъ Цариградъ. Не вече отъ борба и жертви само за народна Иерархия въ турската империя, а отъ другъ родъ ратуване, отъ възставане противъ самото турско владичество, отъ прѣмахване турския яремъ се очакваха сега нови, по-честити сждбини на българския народъ отъ всѣка страна. И крила бѣха добили сега у всички надеждитѣ за таквозъ промѣнение въ участъта на тозъ пробуденъ вече народъ.

Минало бѣше онова врѣме, прѣзъ което се проповѣдваше — и тази проповѣдъ не оставаше всѣкога безъ извѣстно тукъ-тамъ дѣйствие, — че ужъ подобрието